

Derfor synes jeg, at der ikke vilde være noget urimeligt i, om Staten strakte sig noget videre i Aar. Og det, jeg kunde ønske, der skulde ske, var da, at Bestemmelserne i § 4 bleve udslettede eller i hvert Tilfælde noget omændrede. Endvidere kunde jeg ønske en Ændring af Bestemmelserne i § 3; den højtærede Minister omtalte nu slet ikke den Henstilling, jeg gjorde om at forhøje disse Procentbeløb, 12 pCt. og 6 pCt., til henholdsvis 16 pCt. og 10 pCt. Det vilde jo ogsaa hjælpe en Del.

Det gør mig meget ondt, at den højtærede Minister synes at stille sig helt afvisende overfor denne Sag og henviser til, at der er nedsat en Kommission. Ja, det kan maaske være en Trøst med den Kommission, men om der kommer noget ud af dens Arbejde, er der i Øjeblikket ingen, der ved. Det er jo ikke Kommissionen, der alene skal bestemme det; fra Kommissionen gaar Sagen jo til en højere Domstol, og hvad der kommer derud af, er der ingen, der ved. Jeg synes derfor, at der netop i Aar er Grund til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, om vi ikke skulde udvide den midlertidige Lønningslov til at omfatte de Funktionærer, jeg har nævnt.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem for Rudkøbing (Guldbrandsen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ere enige om at anse § 4 for uheldig. Der er dertil ikke andet at sige, end at disse Medlemmer nu hvert Aar siden 1899 have stemt for Loven med den Paragraf, og de have endog, saa vidt jeg ved, begge været med til at skabe Loven i den Form, hvori den her foreligger. Jeg har arvet Loven, saaledes som den er kommen til mig gennem en Aarrække, som den er fastslaaet af dette Ting, og som den ved Fortolkning er fastslaaet i Praxis.

Nu er der jo ingen af de ærede Medlemmer, der have været af den Mening, at det var en Lov, der skulde være evig, de have sikkert været enige i, at det var en Lov, som vi successive skulde vikle os ud af gennem de ordinære Lønningslove, der efterhaanden skulde omfatte alle Ætater. Vi ere nu nær ved at naa det Maal, vi have aldrig været det saa nær som nu, vi ere komne saa langt, at det bliver ikke mere end Halvdelen af det tidligere Antal, der kommer til at staa paa den næste midlertidige Lønningslov. Vi ere altsaa

nær ved at naa det Maal, som er det fornuftige, hvad ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds maa indrømme er det fornuftige, at man følger med Tiden og giver Lønningslove, der passe for hver enkelt Etat og hvert enkelt Sted, og ikke giver en Lov i Bunke som denne, der gælder over en Bank for alle Funktionærer, hvad end deres Gerning og deres Gernings Betydning er. Men nu, da vi ere lige ved at naa Maalet, synes jeg dog, at det vilde være for øjendommeligt, om man pludselig ved at gøre et Tilbageskridt skulde plumpe i akkurat som i 1899 og saa langsomt begynde igen at arbejde sig fremetter. Jeg gentager, at jeg har ikke været med til at lave § 4 i Loven, jeg har arvet den paa 7de—8de Aar.

De samme Betragtninger, som gøre, at jeg vanskelig kan tænke mig at gaa med til at lave § 4 om, gøre, at jeg heller ikke kan tænke mig at lave § 3 om. Naar mit Synspunkt er dette, at vi skulde ind paa de ordinære Lønningslove og bort fra de midlertidige Lønningslove, er der ingen Mening i nu at lave Procentsatserne om.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds siger, at det kan være godt nok med Kommissionen, men man ved jo ikke, om der kommer noget ud af den. Jeg vil dertil sige, at naar der bliver nedsat en Kommission af Embedsmænd, som af Regeringen, derunder af Finansministeren, der har at varetage Finansernes Interesse, udtrykkelig faa det Mandat at forhøje Lønninger under 1,500 Kr., tør man vist med nogenlunde Sikkerhed gaa ud fra, at dette Mandat ogsaa bliver efterfulgt. Jeg gad vide, hvad Interesse de Mænd, der sidde i Kommissionen, skulde have af ikke at efterkomme denne Opfordring. Den Ting er der vist ikke nogen Fare ved. Jeg tror altsaa, at der med Sikkerhed kan siges, at til 1. Juli, som er Terminen for Kommissionens Arbejde, vil der foreligge Forslag om en endelig Lønningsreform for disse store Ætater, i alt Fald for alle Funktionærer op til 1,500 Kr., altsaa alle dem, der omfattes af denne Lov. Nu vil man maaske sige, at det er længe at vente til næste Efteraar, og det motiveres navnlig ved Dyrtiden. Ja, det er ganske vist saa, at der er Dyrtdid for visse Levnedsmidler, ikke for alle, men det skal indrømmes, at Priserne ere forhøjede for visse Levnedsmidler. Men saa bør det ogsaa erindres, at saa er den Lønningsforhøjelse, de faa til næste Aar, og som jeg er ganske sikker